

Κοινή πόα (*Poa annua*, Poaceae)

Η κοινή πόα είναι ετήσιο, φθινοπωρινό ή εαρινό, μονοκοτυλήδονο φυτό με όρθια έκφυση και με μήκος καλάμιού μέχρι 30 cm. Αναπαράγεται με σπόρους και φυτρώνει στο τέλος του χειμώνα και την άνοιξη. Το καλάμι είναι ανοικτό πράσινο, κυλινδρικό και έχει όρθια έκφυση. Δεν έχει τρίχες και το μήκος του κυμαίνεται από 5 έως 30 cm. Ο κολεός των φύλλων είναι πράσινος και δεν έχει τρίχες. Αγκαλιάζει το καλάμι στα κατώτερα φύλλα και δεν έχει ωτίδια. Το γλωσσίδιο είναι μακρύ (2 - 5 mm), μεμβρανώδες και μυτερό. Το έλασμα των φύλλων είναι ανοικτό πράσινο, γωνιώδες, κοντό (έως 5 cm) και στενό (2 -5 mm) και δεν έχει τρίχες. Έχουν λεία υφή και ευδιάκριτο κεντρικό νεύρο. Ακόμη, τα φύλλα διατάσσονται σε δύο κατευθύνσεις. Η ταξιανθία είναι πρασινωπή και κωνική φόβη. Το μέγεθός της κυμαίνεται από 3 έως 10 cm. Τα σταχύδια είναι πολυανθή. Ανθοφορεί από τον Απρίλιο μέχρι τον Αύγουστο. Η ρίζα είναι θυσανωτή. Προτιμά τα ελαφρά και αμμώδη εδάφη.

Φάλαρη (*Phalaris* spp., Poaceae)

Η φάλαρη είναι ετήσιο, χειμερινό, μονοκοτυλήδονο φυτό με όρθια έκφυση και φθάνει μέχρι το ύψος των 60 cm. Αναπαράγεται με σπόρους και φυτρώνει στο τέλος του χειμώνα. Το καλάμι είναι σταχτο-πράσινο, κυλινδρικό και έχει όρθια έκφυση. Δεν έχει τρίχες και το μήκος του κυμαίνεται από 20 έως 60 cm. Επιπλέον, η βάση του βλαστού κοκκινίζει εσωτερικά. Ο κολεός των φύλλων είναι λευκός και δεν έχει τρίχες. Ακόμη, αγκαλιάζει το καλάμι στα κατώτερα φύλλα και δεν έχει ωτίδια. Το γλωσσίδιο είναι μακρύ (2 - 6 mm), μεμβρανώδες και οδοντωτό. Το έλασμα των φύλλων είναι σταχτο-πράσινο, επίπεδο, μακρύ (έως 15 cm) και στενό (3 - 5 mm) και σε έχει τρίχες. Τα φύλλα δεν έχουν ευδιάκριτο κεντρικό νεύρο και διατάσσονται σε δύο κατευθύνσεις. Η ταξιανθία είναι πρασινωπή, κυλινδρική σταχυόμορφη φόβη. Το μέγεθός της κυμαίνεται από 2 έως 10 cm. Τα σταχύδια είναι μονανθή και οι λεπίδες είναι χνουδωτές. Ανθοφορεί από τον Απρίλιο μέχρι τον Ιούνιο. Η ρίζα είναι θυσανώτη. Προσαρμόζεται σε ποικίλα εδάφη. Αποτελεί φυτό δείκτη των υγρών εδαφών. Τα συχνότερα απαντώμενα είδη είναι τα *P. minor* (μικρόκαρπη φάλαρη), *P. brachystachys* (κοντή φάλαρη) και *P. paradoxa* (παράδοξη φάλαρη). Στην παράδοξη φάλαρη η ταξιανθία βρίσκεται συνήθως στον κολεό του τελευταίου φύλλου.

Λάπαθο (*Rumex* spp., Polygonaceae)

Το λάπαθο είναι πολυετές, χειμερινό ή εαρινό δικοτυλήδονο φυτό με όρθια έκφυση και φθάνει μέχρι το ύψος των 125 cm. Αναπαράγεται με σπόρους και τα ανώτερα 10 cm της πασσαλώδους ρίζας του. Φυτρώνει από το τέλος του χειμώνα μέχρι το τέλος της άνοιξης. Το νεαρό σπορόφυτο έχει πράσινες επιμήκεις έως ωοειδείς και έμμισχες κοτυληδόνες, οι οποίες δεν έχουν τρίχες και δεν κοκκινίζουν στην κάτω επιφάνεια. Η υποκοτύλη είναι ερυθρή και δεν έχει τρίχες. Ο βλαστός είναι ερυθρός, κυλινδρικός και έχει όρθια έκφυση. Δεν έχει τρίχες στην επιφάνειά του και το ύψος του κυμαίνεται από 30 έως 125 cm. Τα φύλλα είναι πράσινα, λογχοειδή και κυματοειδή. Έχουν ευδιάκριτα νεύρα και λεία υφή, αλλά δεν έχουν τρίχες. Επιπλέον, είναι έμμισχα και εναλλασσόμενα. Τα άνθη είναι πρασινωπά και βρίσκονται σε ταξιανθία στάχυ. Ανθοφορεί από τον Ιούνιο μέχρι τον Αύγουστο. Ο σπόρος είναι ωοειδής έως τριγωνικός (2-3 mm) και καστανός. Παράγει από 3.000 έως 4.000 σπόρους ανά φυτό. Η ρίζα είναι πασσαλώδης. Προτιμά τα υγρά, γόνιμα και βαριά πηλώδη και αργιλώδη εδάφη.

Πολυκόμπι (*Polygonum aviculare*, Polygonaceae)

Το πολυκόμπι είναι ετήσιο, εαρινό, δικοτυλήδονο φυτό με έρπουσας έκφυση και μήκος βλαστού που φθάνει τα 100 cm. Αναπαράγεται με σπόρους και φυτρώνει από το τέλος του χειμώνα μέχρι το τέλος της άνοιξης. Το νεαρό φυτό έχει πράσινες, ροπαλοειδείς και έμμισχες κοτυληδόνες, οι οποίες δεν έχουν τρίχες, είναι σαρκώδεις και κοκκινίζουν στην κάτω επιφάνεια. Η υποκοτύλη είναι ερυθρή και δεν έχει τρίχες.

Ο βλαστός είναι σταχτο-πράσινος, κυλινδρικός και έχει έρπουσα έκφυση. Δεν έχει τρίχες στην επιφάνειά του και το μήκος του κυμαίνεται από 20 έως 100 cm. Επιπλέον, υπάρχουν ευδιάκριτοι και διογκωμένοι κόμβοι κατά μήκος του βλαστού. Τα φύλλα είναι σταχτο-πράσινα, ωοειδή και αδιαίρετα. Έχουν ευδιάκριτα νεύρα και τραχιά υφή, αλλά δεν έχουν τρίχες. Επιπλέον, τα φύλλα είναι έμμισχα και εναλλασσόμενα και το σχήμα τους μοιάζει με εκείνο των φύλλων ελιάς. Τα άνθη είναι κόκκινα ή λευκά και βρίσκονται μεμονωμένα. Ο ποδίσκος είναι πολύ κοντός και δεν έχει τρίχες. Ανθοφορεί από τον Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο. Ο σπόρος είναι ωοειδής (3 mm) και καστανός. Παράγει 125 έως 200 σπόρους ανά φυτό. Η ρίζα είναι πασσαλώδης. Προτιμά τα πηλώδη εδάφη που είναι πλούσια σε άζωτο και οργανική ουσία. Αποτελεί φυτό δείκτη των συνεκτικών εδαφών.

Κολλητσίδα (*Galium* spp., Rubiaceae)

Η κολλητσίδα είναι ετήσιο, χειμερινό, δικοτυλήδονο φυτό όρθιας έκφυσης και φθάνει μέχρι το ύψος των 150 cm. Αναπαράγεται με σπόρους και φυτρώνει το φθινόπωρο και στο τέλος του χειμώνα. Το σπορόφυτο έχει πράσινες, ωοειδείς και έμμισχες κοτυληδόνες. Αυτές δεν κοκκινίζουν στην κάτω επιφάνεια και δεν έχουν τρίχες. Η υποκοτύλη είναι και αυτή πράσινη και δεν έχει τρίχες. Ο βλαστός έχει όρθια έκφυση, είναι πράσινος και έχει σχήμα τετραπλευρικό. Επιπλέον, έχει κοντές και σκληρές τρίχες στην επιφάνειά του, είναι σαρκώδης και το ύψος του κυμαίνεται από 20 έως 150 cm. Τα φύλλα είναι πράσινα, λογχοειδή και αδιαίρετα. Επιπλέον, δεν έχουν ευδιάκριτα νεύρα, αλλά έχουν τραχιά υφή, εξαιτίας των τριχών που βρίσκονται στην πάνω επιφάνεια. Στο ζιζάνιο αυτό, τα φύλλα είναι άμισχα και βρίσκονται σε κυκλική διάταξη (6-9 φύλλα σε κάθε γόνατο του βλαστού) και καταλήγουν σε αγκάθι. Τα άνθη σχηματίζουν βοτρυοειδή ταξιανθία και είναι λευκά. Ο ποδίσκος του άνθους είναι κοντός, άκαμptos και δεν έχει τρίχες. Ανθίζει από το Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο. Κάθε φυτό παράγει 300 έως 400 σφαιροειδείς και αγκαθωτούς σπόρους, διαμέτρου 4-6 mm. Η κολλητσίδα σχηματίζει θυσανωτή ρίζα και προτιμά τα υγρά, πλούσια σε οργανικές ουσίες και θρεπτικά στοιχεία εδάφη. Τα είδη *G. aparine* (μεγαλόκαρπη κολλητσίδα), *G. spurium* (μικρόκαρπη κολλητσίδα) και *G. tricornutum* (κυρτόκαρπη κολλητσίδα) είναι τα συχνότερα απαντώμενα στη Ελλάδα. Η κυρτόκαρπη κολλητσίδα διακρίνεται από τα άλλα δύο είδη εξαιτίας των κυρτών ποδίσκων των καρπών της.

Βερόνικα (*Veronica* spp., Scrophulariaceae)

Η βερόνικα είναι ετήσιο, χειμερινό, δικοτυλήδονο φυτό με όρθια ή έρπουσα έκφυση και φθάνει μέχρι το ύψος των 60 cm. Αναπαράγεται με σπόρους και φυτρώνει το φθινόπωρο. Το νεαρό φυτό έχει πράσινες, ωοειδείς, σαρκώδεις και έμμισχες κοτυληδόνες, οι οποίες δεν έχουν τρίχες και δεν κοκκινίζουν στην κάτω επιφάνεια. Η υποκοτύλη είναι πράσινη και δεν έχει τρίχες. Ο βλαστός είναι πράσινος, κυλινδρικός και έχει όρθια ή έρπουσα έκφυση. Έχει τρίχες στην επιφάνειά του και το ύψος του κυμαίνεται από 10 μέχρι 60 cm. Τα φύλλα είναι πράσινα, κυκλικά, αδιαίρετα και λοβωτά. Δεν έχουν ευδιάκριτα νεύρα, αλλά έχουν τραχιά υφή και τρίχες σε όλη την επιφάνεια. Ακόμη, τα φύλλα έχουν 3-5 λοβούς και είναι έμμισχα και εναλλασσόμενα. Τα άνθη είναι γαλάζια και βρίσκονται μεμονωμένα. Ο ποδίσκος έχει τρίχες και είναι κοντός στο είδος *V. hederifolia* και μακρύς στο είδος *V. persica*. Ανθοφορεί από το Μάρτιο μέχρι το Μάιο. Η ρίζα είναι θυσανωτή. Ο σπόρος είναι ωοειδής (2-3 mm) και καστανο-κίτρινος. Παράγει έως 200 σπόρους ανά φυτό. Προτιμά τα υγρά, χαλαρά, πηλώδη και γόνιμα εδάφη.